

Saksframlegg

Sakens gang

Saksnummer	Møtedato	Utvalg
	20.11.2025	Kommunestyret

Behandling av lovlighetsklage på vedtak i k-sak 73/2025

Kommunedirektørens forslag til vedtak

Kommunestyret kan ikke se at det hefter saksbehandlingsfeil ved vedtak av 02.10.2025 sak 75/2025, og oversender krav om lovlighetskontroll mottatt 13.10.2025 til Statsforvalteren i Trøndelag for endelig avgjørelse jf. kommuneloven § 27-1.

Vedlegg

- 1 Lovlighetsklage.pdf
- 2 Notat - lovlighetskontroll 24.10.2025.pdf
- 3 Saksprotokoll Reguleringsplan for skiløype i Gjevillvassdalen - valg av trasé

Saksopplysninger:

Oppdal kommune mottok den 13.10.2025 krav om lovlighetskontroll på kommunestyrets vedtak av 02.10.2025 i sak 75/2025 «Reguleringsplan for skiløype i Gjevillvassdalen – valg av trasé».

Kravet er fremsatt av representantene Thorvald Storli, John Lauritzen, Sigmund Fostad og Linda Blindheim innen fristen på tre uker jf. kommuneloven § 27-1.

I kravet anføres at det foreligger brudd på kommuneloven § 13-1 (3) og forvaltningsloven § 11 som følge av at kommunedirektøren ikke opplyste om og foretok en juridisk vurdering av konsekvenser av tidligere rettsavgjørelser, herunder jordskifterettens bruksregler (2014), Høyesteretts avgjørelse i Rt. 2018 s. 1004 (2018) og Frostating lagmannsretts avgjørelse av 29.10.2020, i forbindelse med fremleggelse av sak 75/2025 «Reguleringsplan for skiløype i Gjevillvassdalen – valg av trasé».

Kommunedirektøren har bedt kommuneadvokaten om en vurdering av de anførsler som fremgår av lovlighetsklagen. Bjerkan Stav Advokatfirma AS har utarbeidet notat av 24.10.2025 som i sin helhet er vedlagt saken.

Vurdering

Kommunedirektøren vil innledningsvis foreta en vurdering av lovlighetsklagen opp mot vilkårene i kommuneloven §§ 27-1 og 27-2. Det følger av § 27-1 at et krav om lovlighetskontroll må fremmes av minst tre medlemmer av kommunestyret, og at kravet må fremmes innen tre uker fra vedtaket ble truffet. Begge disse vilkårene er oppfylt i foreliggende sak. Videre fremgår det av § 27-2 (1) a) at «endelige vedtak» kan kontrolleres. I foreliggende sak ble det ikke fattet noe «endelig vedtak», da et «endelig vedtak» i forbindelse med reguleringsplan er sluttbehandlingen hvor reguleringsplanen vedtas. Vedtaket kommunestyret fattet, må anses som en «prosessuell avgjørelse». Det følger av § 27-2 (2) at prosessledende avgjørelser ikke kan lovlighetskontrolleres, med unntak av type saker opplistet i bokstavene b (ansettelse, oppsigelse eller avskjed) og c (sak knyttet til offentlige anskaffelser). Foreliggende sak gjelder ingen av disse tilfellene, og etter en normal språklig forståelse av ordlyden, faller kommunestyrets vedtak av 02.10.2025 utenfor det som kan kreves lovlighetskontrollert.

Til tross for dette, skal «kommunestyret være svært tilbakeholdent med selv å avvise klagen med mindre det er åpenbart at det foreligger en avvisningsgrunn» jf. notat fra Bjerkan Stav. Det anses også hensiktsmessig at Statsforvalteren behandler saken, slik at dersom det er gjort feil, avdekkes dette på et tidlig tidspunkt. Kommunedirektøren vil derfor anbefale at kommunestyret ikke avviser kravet.

Det rettslige spørsmålet i saken er hvorvidt det foreligger brudd på forvaltningsloven § 11 og kommuneloven § 13-1 (3) med den følge at vedtaket må anses ugyldig. Som argument for dette, vises det til manglende vurdering av konsekvensene som følge av de rettsavgjørelser som foreligger. Herunder om jordskifterettens bruksregler (2014), Høyesteretts avgjørelse i Rt. 2018 s. 1004 (2018) og Frostating lagmannsretts avgjørelse av 29.10.2020 legger bånd på kommunens handlingsrom i forbindelse med utarbeidelse av ny reguleringsplan for skiløyper i Gjevillvassdalen.

For vurdering av anførselene, viser kommunedirektøren til notatet utarbeidet av Bjerkan Stav Advokatfirma AS vedlagt saken. Det konkluderes der med at ingen av avgjørelsene legger begrensninger på kommunens adgang til å igangsette ny prosess for utarbeidelse av reguleringsplan med vedtatt planprogram. Planprosessen må naturligvis følge de ordinære saksbehandlingsregler, men avgjørelsene medfører ikke i seg selv noen innskrenkning for kommunen.

Konklusjon og anbefaling:

Kommunedirektøren kan ikke se at det hefter saksbehandlingsfeil ved vedtak av 02.10.2025 nr. 75/2025, og tilrår at saken oversendes Statsforvalteren i Trøndelag for behandling.